

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/791/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220082
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4212220082.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členov senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 07. júla 2014 č. k. 19C/590/2012-64 a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19. septembra 2014 č. k. 9C/590/2012-85, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 4 ods. 1 písm. a), bod 1., § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 veta prvá zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 41 ods. 1, 2 písm. d), § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 ods. 1, 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť. Dňa 18. 07. 2009 bola začatá exekúcia na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného vo forme zápisnice súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým so sídlom Bratislava, Záhradnícka 60, keď oprávneným bola POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, povinnou Y. K., bytom Y. na F. XXX, exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 12. 05. 2009 sp. zn. SR 13604/08 a predmetom exekúcie bolo vymożenie 547,71 eura s príslušenstvom. Dňa 26. 08. 2009 bola exekučnému súdu doručená žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd, Okresný súd v Komárne vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému vo veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený Advokátskou spoločnosťou Advocate, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti povinnej: Y. K. dňa XX. XX. XXXX. Exekútor prevzal toto poverenie dňa 24. 09. 2009 s tým, že v exekučnom spise sa nenachádza ďalšie rozhodnutie, exekúcia pokračuje, nie je skončená.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom je objektívna zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti je jednak nesprávny úradný postup súdu, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Keďže predpokladom vzniku zodpovednosti

štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je súčasné, teda kumulatívne splnenie všetkých troch základných predpokladov, je zrejmé, že bez zistenia prvého predpokladu, a to nesprávneho úradného postupu, nie je dôvodné skúmať existenciu vzniku škody ako majetkovej, či nemajetkovej ujmy, resp. príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

V danom prípade súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Žalobca požadoval od žalovaného náhradu majetkovej škody vo výške 125 eur a nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 330 eur, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nemal vydať poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom. Pri posudzovaní námietky premlčania vznesenej žalovaným súd vychádzal z tej skutočnosti, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 26. 08. 2009, pričom exekučný súd vydal poverenie na začatie exekúcie dňa 27. 08. 2009, s tým, že exekúcia nebola skončená, pokračuje. Exekútor prevzal poverenie súdu na vykonanie exekúcie dňa 24. 09. 2009. Oprávnený mohol už od 25. 09. 2009 vedieť o tom, že exekúcia vo veci bola začatá a tým aj o prípadnej škode a jej orientačnom rozsahu, ktorá mu mala vzniknúť dňom nasledujúcim po vydaní vyššie citovaného poverenia exekučného súdu. Žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku bola žalovanému doručená 23. 04. 2012, exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 27. 08. 2009, a preto mal súd za to, že námietka premlčania je dôvodná a nárok žalobcu je premlčaný, nedôvodný, lebo návrh vo veci samej bol podaný na súd 27. 09. 2012, teda po uplynutí premlčacej doby, včas by bol nárok uplatnený na súde do 27. 08. 2012. K podmienke uplatnenia nároku na súde a to predbežnému prerokovaniu nároku na náhradu škody príslušným orgánom v zmysle § 15 a nasledujúcich citovaného zákona, súd poukázal na to, že v zmysle vyjadrenia žalovaného mu boli dňa 23. 04. 2012 doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Je pravdou, že už dňa 27. 09. 2012 bol súdu doručený návrh vo veci samej, a teda nebol podaný po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr, súd však poukázal, že je nepochybné, že ku dňu rozhodovania súdu vo veci samej v tejto právnej veci rozsudkom vyhláseným na pojednávaní dňa 07. 07. 2014 lehota 6 mesiacov už uplynula. V tejto konkrétnej veci súd zistil, že po tom, čo bola exekučnému súdu dňa 26. 08. 2009 doručená súdnym exekútorom žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd vydal dňa 27. 08. 2009 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému a exekúcia pokračuje, nie je skončená. O žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo exekučným súdom rozhodnuté v zákonnej 15-dňovej lehote, lebo bolo vydané deň po tom, ako bola exekučnému súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a teda vôbec nebol v omeškaní s rozhodnutím o veci viac ako 184 dní tak, ako to uviedol žalobca. Súd konštatoval, že o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté v 15-dňovej lehote, teda nie je splnený prvý predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorým je nesprávny úradný postup. Naopak, exekučný súd postupoval v súlade s Exekučným poriadkom a nesprávneho úradného postupu sa nedopustil. Keďže nie je splnený prvý predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorým je nesprávny úradný postup, v záujme hospodárnosti konania sa súd ďalším predpokladom, ktorým je existencia škody, vôbec nezaoberal. Splnený však nemôže byť ani posledný predpoklad, ktorým je príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, pretože nesprávny úradný postup zistený nebol. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, lebo mu žiadne nevznikli a žiadne si ani neuplatnil a nešpecifikoval.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, odôvodniac ho tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd 1. stupňa nesprávne vec právne posúdil a neúplne zistil skutkový stav veci. Súd rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústredeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia a takéto rozhodnutie musí byť zrušené. Súd bol viazaný ustanovením § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom pred prijatím zák. č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ustanovenia § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení zák. č. 412/2012 Z. z. Súd svojím rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do

času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktoré je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného. Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Súd svojimi úvahami úplne neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá je základom štandardu ochrany základných práv v Európe, teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie vecí v primeranom čase. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory. Štrasburský súd tiež uviedol, že dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavkám článku 6 ods. 1, zahrňujúc aj právo na rozhodnutie vecí v primeranej lehote. Uviedol tiež, že žalobca predložil ako dôkaz o vzniku škody znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Súd 1. stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s týmto znaleckým posudkom, pretože zo znaleckého posudku vyplýva, ktoré konkrétne náklady boli žalobcom vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky. V konaní tak boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a to vznik škody, existencia nesprávneho úradného postupu a príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou. Uviedol tiež, že ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcim nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde Slovenskej republiky, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Napadnutým uznesením zo dňa 19. septembra 2014 č. k. 9C 590/2012-85 súd 1. stupňa uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za odvolanie zo ZEP a odvolanie, ktorý je 20 eur + 3 eur podľa pol. 20a, 7a sadzobníka súdnych poplatkov.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že neobsahuje podstatnú náležitosť tohto druhu rozhodnutia, a tým je odôvodnenie. Keďže napadnuté uznesenie ani neobsahuje žiadne dôvody, ktoré viedli súd k jeho vydaniu, môže žalobca len hádať. Podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podliehala podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku, a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Žalobca preto nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie. Uvedené právne závery sú v súlade s publikovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2007 sp. zn. 4Cdo 39/2007. V prílohe zák. č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Žalobcovi preto bola v rozpore s týmto zákonom uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. Takéto konanie zo strany súdu predstavuje zásah do základného práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky. Zdôraznil, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku, vzhľadom na čl. 59 ods. 2 ústavy vylúčené. Navyše, podľa ustanovenia § 18 ca Zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bol návrh žalobcom podaný pred 01. 10. 2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zák. č. 286/2012 Z. z., preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012. Do 30. 09. 2012 bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo

jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednaní na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že odvolania žalobcu voči rozsudku súdu prvého stupňa nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil, avšak odvolanie žalobcu voči uzneseniu súdu prvého stupňa je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa podaným návrhom od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 330 eur, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno v exekučnej veci sp. zn. 8Er/625/2009. Exekučným titulom v tejto veci bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenská rozhodcovská, a. s. so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 13604/08.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31. 12. 2012, teda v čase, kedy malo dôjsť k spôsobeniu škody (ďalej len citovaný zákon), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ods. 2 citovaného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 citovaného zákona lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31. 05. 2010 (ďalej len Exekučný poriadok), exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa ods. 2 citovaného zákona súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolačný súd, vychádzajúc z dokazovania súdom prvého stupňa zistil, že súdny exekútor podal na Okresnom súde Levice žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 26. 08. 2009 a dňa 27. 08. 2009, teda nasledujúci deň bolo vo veci vydané poverenie, teda lehota bola súdom dodržaná. Pokiaľ však súd prvého stupňa uviedol, že nárok žalobcu v danej veci je premlčaný, s týmto záverom súdu prvého stupňa sa odvolací súd nestotožňuje. Poverenie pre súdneho exekútora bolo vo veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8Er 625/2009, vydané dňa 27. 08. 2009, pričom súdnemu exekútorovi bolo doručené dňa 24. 09. 2009. Žalobca sa o tom mohol preto najskôr dozvedieť dňa 25. 09. 2009, kedy mu začala plynúť premlčacia doba, a keďže žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku bola žalovanému doručená dňa 23. 04. 2012, teda do podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku premlčacia doba neuplynula a v zmysle § 19 ods. 3 citovaného zákona lehota počas predbežného prerokovania odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov neplynie, pričom návrh v tejto veci bol podaný dňa 27. 09. 2012, teda odo dňa 23. 04. 2012 do 27. 09. 2012 neuplynula doba dlhšia ako šesť mesiacov, nárok žalobcu nie je premlčaný. Súd prvého stupňa sa napriek jeho záveru, že nárok žalobcu je premlčaný zaoberal nárokom žalobcu aj vecne, pričom skonštatoval, že v danej veci nedošlo zo strany súdu k nesprávnemu úradnému postupu, preto návrh žalobcu pre nesplnenie jednej z podmienok zodpovednosti štátu za škodu zamietol. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa v tejto časti sa odvolací súd stotožňuje.

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 05. 2010, teda v znení v čase začatia exekúcie obsahuje zákonnú lehotu na vydanie poverenia. Ak má súd po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu v lehote 15 dní rozhodnúť, či poverenie pre exekútora vydá, musí sa danou exekúciou zaoberať, aby v prípade, ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, mohol poverenie pre súdneho exekútora vydať. Z toho potom vyplýva, že v tejto lehote by mal dospieť k záveru, či je možné vydať pre súdneho exekútora poverenie a v opačnom prípade, ak pre rozhodnutie súdu o žiadosti súdneho exekútora v spise nie sú podklady, vyzvať súdneho exekútora alebo oprávneného na predloženie potrebných podkladov a po ich predložení o žiadosti súdneho exekútora v primeranej lehote rozhodnúť. Z dokazovania vykonaného súdom 1. stupňa vyplýva, že v danej veci došlo k rozhodnutiu súdu 1. stupňa do 15 dní odo dňa žiadosti o udelenie poverenia súdnym exekútorom, preto k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu zo strany súdu nedošlo. Keďže nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu ako jednej z podmienok zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup, ďalšími podmienkami zodpovednosti štátu za škodu už nebolo potrebné sa zaoberať, preto pokiaľ súd 1. stupňa návrh navrhovateľa zamietol, jeho rozhodnutie je vecne správne. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 OSP rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, k odvolacím dôvodom žalobcu dodáva, že keďže žalobca postup súdu, ktorým malo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom, v odvolaní nešpecifikoval a odvolací súd po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, žiaden takýto dôvod nezistil, v tejto časti považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné. Ani nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv žalobcu nie je postupom, ktorým by mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože rozhodnutie o tom, ktorý dôkaz súd vykoná, patrí výlučne súdu, a nie účastníkom konania (§ 120 ods. 1 OSP). Tvrdenie žalobcu, že súd v danej veci aplikoval ustanovenie § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu, je nesprávne. Súd 1. stupňa citoval dané ustanovenie v správnom znení, a preto je táto námietka žalobcu nedôvodná. K trvaniu stavu právnej neistoty odvolací súd uvádza, že súd rozhodol deň po podaní návrhu, teda nedošlo k stavu právnej neistoty. Keďže exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi nepochybil a jeho konaním nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, od ktorého si žalobca v tomto konaní uplatňuje svoj nárok, nebolo potrebné v konaní už ani vykonávať ďalšie dôkazy za účelom preukázania materiálnej škody žalobcu. K úvahám žalobcu o dĺžke a obmedzenosti súdu lehotou odvolací súd dodáva, že súd v danej veci správne aplikoval platné právo a rozhodol v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, v súlade s právom na spravodlivý súdny proces a v súlade s právom na prerokovanie veci v

primeranom čase. Keďže v danej veci nebol žalobcom podaný návrh na prerušenie konania, ako uvádza žalobca v odvolaní, súd prvého stupňa nemohol o takomto návrhu žalobcu ani rozhodovať. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Keďže predmetom odvolacieho konania bolo aj napadnuté uznesenie, ktorým súd prvého stupňa uložil žalobcovi zaplatiť poplatok za odvolanie zo ZEP, odvolanie, ktorý je 20 + 3 eur podľa pol. č. 20a, 7a sadzobníka súdnych poplatkov, odvolací súd sa zaoberal aj preskúmaním napadnutého uznesenia. K námietke žalobcu, uvedenej v odvolaní, že napadnuté uznesenie neobsahuje žiadne dôvody, preto je nepreskúmateľné, odvolací súd dodáva, že stručné odôvodnenie rozhodnutia o poplatkovej povinnosti, spočívajúce len v uvedení, že ide o súdny poplatok a za čo bol stanovený s uvedením konkrétnej položky sadzobníka súdnych poplatkov v Zákone o súdnych poplatkoch vyhovuje požiadavke dostatočného odôvodnenia a nenapĺňa intenzitu odňatia možnosti konať pred súdom z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia. Podstatou súdneho rozhodovania je totiž poskytovanie materiálnej právnej ochrany dotknutých práv, a nie prepätý formalizmus pri koncipovaní súdneho rozhodnutia. Preto pre dostatočné odôvodnenie uznesenia o uložení poplatkovej povinnosti nie je podstatné, či rozhodnutie súdu obsahuje oddelenú časť s výslovným uvedením nadpisu odôvodnenie alebo odôvodnenie nasleduje bezprostredne vo výrokovej časti, ale musí byť z neho zrejmé, z akého dôvodu je poplatková povinnosť uložená, podľa ktorého právneho predpisu, v akej výške a podľa ktorej položky. Napriek uvedeným záverom odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že pokiaľ súd 1. stupňa v danej veci uviedol, že ide o súdny poplatok za odvolanie zo ZEP, odvolanie, ktorý je 20 + 3 eur podľa pol. č. 20a, 7a sadzobníka súdnych poplatkov, takéto odôvodnenie napadnutého rozhodnutia ani uvedeným stručným požiadavkám na odôvodnenie nezodpovedá, keď v uznesení nie je uvedené ani to, podľa ktorého zákona bol súdny poplatok žalobcovi uložený a okrem toho ako prvé je uvedené odvolanie zo ZEP a prvá výška súdneho poplatku 20 eur a položka 20a a ako druhé je uvedené odvolanie a druhá výška súdneho poplatku 3 eur a položka 7a, čo je nesprávne a zmatečné, a preto aj nedostatočne odôvodnené, preto z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Pokiaľ súd prvého stupňa ukladal jedným uznesením viac poplatkových povinností, musí to byť uvedené tak, aby bolo pri každej poplatkovej povinnosti z uznesenia zrejmé, za aký úkon, v akej výške a podľa ktorej položky a ktorého právneho predpisu bola poplatková povinnosť uložená, čo v danej veci nebolo.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní mu trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.